

35. CHUYỆN SƠN KÊ VƯƠNG

Đức Phật ở tại thành Vương xá, Đề-bà-đạt-đa đi đến chỗ Đức Phật nói:

–Ngày nay Như Lai nên ở chỗ nhàn tịnh, hãy đem đại chúng này phó chúc cho tôi.

Đức Phật nói:

–Thôi đi, kẻ mê lầm đáng chê trách. Đối với Xá-lợi-phất, Mục-kiền-liên mà ta còn chưa đem đại chúng phó chúc cho họ, cố sao lại phó chúc cho người!

Đề-bà-đạt-đa tức giận mắng nhiếc rồi bỏ đi.

Các Tỳ-kheo thưa:

–Bạch Thế Tôn, Đề-bà-đạt-đa muốn làm cho Đức Phật bị đủ thứ khổ não, lại còn đặt bày nhiều phương tiện để lừa dối Đức Như Lai.

Đức Phật dạy:

–Đâu phải chỉ có ngày hôm nay y mới vậy!

Ở đời quá khứ, bên núi Tuyết, có con Sơn kê vương, có rất nhiều gà theo hầu. Mào của gà rất đỏ, thân thể trắng toát, nó bảo các con gà khác:

–Các người hãy xa lìa thành ấp tụ lạc, đừng để nhân dân ăn thịt. Chúng ta có rất nhiều kẻ thù oán, ganh ghét. Hãy khéo tự cẩn thận giữ mình.

Bấy giờ trong tụ lạc có một con mèo, nghe ở chỗ đó có gà, nó liền chạy đến, ở dưới một gốc cây, đi từ từ, nhìn xuống đất, nói với gà:

–Tôi là vợ anh, anh là chồng tôi. Thân hình của anh đoan chánh khả ái, trên đầu của anh có cái mũ đỏ, thân anh trắng tinh. Chúng ta hãy giúp đỡ nhau để được an ổn khoái lạc.

Con gà liền nói bài kệ:

Mèo con, mắt vàng, vật nhỏ ngu

Gặp nhau, nào hại, muốn ăn thịt

Không thấy con nào như vợ này

Mà được thọ mạng an ổn cả!

Con gà lúc ấy là thân Ta, còn con mèo nay là Đề-bà-đạt-đa. Ngày xưa trong thời quá khứ muốn dụ dỗ, lừa dối Ta, ngày nay cũng lại muốn dụ dỗ lừa dối Ta nữa.

M